

[Rahbæk Møller]

dvs. et korrekt, billede af virksomhedernes tilstand. Lovgivningen må derfor ændres.

Under 1. behandling af justitsministerens forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Økonomisk kriminalitet) (L 34), jf. Folketingstidende 1986-87, forhandlingerne sp. 102 og 583 og tillæg A sp. 579, fremhævede Socialistisk Folkepartis ordfører, at den økonomiske kriminalitet ikke kunne bekæmpes ved ændringer i de processuelle regler eller ændringer i de i forvejen uklare bestemmelser i straffeloven. Derimod måtte udgangspunktet tages i erhvervslovgivningen og i lovgivningen om revisorer. SF bebudede at komme med forslag herom.

SF har tidligere fremsat forslag om ændringer i årsregnskabsloven og anparts- og aktieselskabsloven for at bringe mindre og små virksomheder ind under regnskabsreglerne, jf. forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (Udvidet adgang til oplysning om aktionærer og anpartshavere) [af Rahbæk Møller (SF) m.fl.] (L 184), Folketingstidende 1986-87, forhandlingerne sp. 6101 og 8522 og tillæg A sp. 3549.

Med de nu foreliggende forslag har SF opfyldt det løfte, der blev givet ved 1. behandling af L 34.

Det er ikke første gang, at opmærksomheden er blevet henledt på en utilstrækkelig lovgivning. Såvel Kronebanksagen som en række andre sager med større virksomheder viste, at lovgivningen var utilstrækkelig. Duværende industriminister Ib Stetter satte da også revisorkommissionen til at udarbejde en række ændringsforslag til love og bekendtgørelser. Forslagene blev sendt til høring hos en række organisationer og derefter ændret efter den indkomne kritik. Derefter skete der imidlertid intet. Det udarbejdede materiale er dog stillet til rådighed for Folketingets erhvervsudvalg.

Da regeringen åbenbart ikke magter at løfte opgaven, tog Socialistisk Folkeparti det på sig og har gennem nogen tid arbejdet med de nu foreliggende forslag. At det netop bliver fremsat samtidig med, at 6. Juli Bankens betalingsstandsning endnu en gang retter søgelyset mod den utilstrækkelige lovgivning, er således en tilfældighed.

De foreliggende forslag bygger i nogen udstrækning på det forarbejde, der er gjort i

Industriministeriet, men er ikke identisk hermed. Bl.a. foreslås de nærmere bestemmelser om revisorerklæringer optaget i selve loven i stedet for som hidtil i en bekendtgørelse udstedt af ministeren. Der er tale om meget centrale bestemmelser, der kun sjældent ændres. De hører derfor hjemme i selve lovteksten. Som konsekvens heraf er loven om statsautoriserede revisorer foreslået opbygget på en ny måde.

En af de ændringer, der vakte de største problemer i forbindelse med revisorkommissionens oprindelige forslag, vedrørte revisionspåtegningen. Revisorkommissionen havde foreslået, at revisionspåtegningen for at øge læsernes forståelse af det pågældende regnskab skulle indeholde oplysninger om en række ekstraordinære forhold såsom ændrede afskrivnings- og vurderingsprincipper, ekstraordinære indtægter og udgifter og lignende. Dette forslag blev kritiseret stærkt fra revisorside, fordi man frygtede, at det navnlig kunne give anledning til misforståelser i udlandet, når regnskaber, der var fuldt lovlige, ikke kunne forsynes med en blank påtegning.

I det foreliggende forslag foreslås dette dilemma løst ved at opdele revisionspåtegningen i en revisionserklæring og en revisionsberetning. Erklæringen må gerne være helt kort, hvis omstændighederne begrunder det, svarende til det hidtidige begreb blank påtegning.

Revisionsberetningen derimod bør være mere fyldig, og her kan så oplyses om forhold, som regnskabslæserne bør kende for at forstå regnskabet og den foretagne revision fuldt ud.

Blandt andre væsentlige ændringer kan nævnes, at det foreslås, at en revisor altid skal meddele det til Aktieselskabs-Registeret, både når han tiltræder, og når han fratræder, og samtidig indsende kopier af revisionsprotokollen. I mange tilfælde, hvor der har foreligget økonomisk kriminalitet eller anden uorden, har det efterfølgende vist sig, at der simpelt hen ikke var en revisor i selskabet, eller at revisor ikke havde besøgt selskabet. Måske har der været en, men han er trådt tilbage uden at underrette nogen, da han opdagede, at regnskaberne ikke var af en karakter, som han kunne tage ansvar for. Derfor bør Aktieselskabs-Registeret til enhver tid vide, at der er en revisor, og hvem det er, og